

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921201592
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7921201592.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX Q., v konaní o zaplatenie 3.199,93 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 272,36 Eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 418,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 418,68 Eur od 28.04.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.04.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.199,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 21.03.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaný ako dlžník uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu dňa 04.10.2014 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., Slovenská požičovňa, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.650 Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 55 Eur. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam. Pred odstúpením pohľadávku na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 17.03.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2021 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.199,93 Eur. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania v zákonnej výške od 21.03.2021, keď žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť voj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2021, t. j. v lehote splatnosti do 20.03.2021.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 28.06.2021 spolu s prílohami písomne nevyjadril.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu 206.10.2021 uviedol, že žalovaný dňa 23.09.2014 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenská požičovňa (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných

podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 04.10.2014. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajú z položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.650 Eur so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 55.00 Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 10.10.2014. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú debetné transakcie spolu vo výške 2.278,68 Eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 1.860 Eur, ktorá je podrobne rozpisaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Uplatnená suma 3.199,93 Eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťovne plateného bankou v súvislosti s poisťovním. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 3.199,93 Eur pozostáva z: - istiny 1.645,82Eur, poplatkov 24,84 Eur, štandardného úroku 1.281,75 Eur, sankčného úroku 247,52 Eur. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 272,36 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

4. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca ako dôkazy označil a pripojil žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa č. I. 12-14, výpis z pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa č. I. 15-33, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č. I. 87, predžalobnú upomienku čl. 89, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Pôžičková karta Slovenská požíčovňa č. I. 93-95, obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet čl. 101-102, doručka č. I. 105, cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. čl. 102-113.

5. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na žalobcu. Tunajší súd uznesením č. k. 17Csp/58/2021-65 zo dňa 14.06.2021 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

6. Súd sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca podal žalobu tak, ako je to popísané v bode 1. tohto odôvodnenia.

8. Dňa 23.09.2014 žalovaný vyplnil a podpísal Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa, ktorá bola zo strany právneho predchodcu žalobcu podpísaná dňa 04.10.2014. Z čl. III žiadosti vyplýva, že žalovanému mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 900 Eur pri štandardnej mesačnej splátke po 30 Eur, štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka 22,80% p.a., RPMN 25,15%, štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.08.2014. Spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania. Spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere a posledná splátka, uskutočnená spotrebiteľom, vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadne ďalších poplatkov. Výška spotrebiteľského úveru je 900 eur,

počet splátok je 12, prvá až predposledná splátka 75 eur a posledná splátka 201,89 eur. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 1.026,89 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 126,89 eur. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku je 26,48% p.a., termín konečnej splatnosti: v deň zániku Zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti.

9. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného vyplýva, že za obdobie od 11.10.2014 do 28.02.2021 vyčerpal žalovaný spolu sumu 5.059,93 Eur, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky predstavujú sumu 2.278,68 eur a úroky a poplatky zvyšnú sumu. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 1.860 eur.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. V zmysle čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

12. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

13. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 53 ods. 1,2,3,4 písm. k), 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 4 ods.6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

22. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

25. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

28. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce

sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

30. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemá na zmluvné úroky a poplatky právny nárok. Súd mal v danej veci tiež preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške úverového rámca 900 Eur (v žalobe uvedený úverový rámec 1.650 Eur) vo forme platobnej karty, teda akéhosi úverového rámca, ktorý umožňoval žalovanému opakované čerpanie danej sumy. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Výška mesačnej splátky v zmluve bola 30 Eur, označená bola štandardná mesačná splátka, výška úrokovej sadzby v zmluve uvedená nebola. Bolo tam uvedené, že štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka ročne 22,80%. Teda súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami považoval celý úver za bezúročný a bez poplatkov. Určenie úrokovej sadzby odkazom na obchodné podmienky a cenník, teda na listiny, ktoré klient nepodpísal nebol s nimi oboznámený je neprípustné.

31. Ďalej z obsahu žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec 900 eur ako aj výška mesačnej splátky v sume 30 eur, úroková sadzba 22,80% p. a. a v čl. III výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov /RPMN/, s tým, že výsledná RPMN v prípade úverového limitu 900 eur, mala predstavovať výšku 25,15% p.a.. V rámci predpokladov pre výpočet tam napr. uviedol poskytovateľ peňažných prostriedkov počet splátok 12. To znamená, že právny predchodca žalobcu pracoval s počtom splátok, ktoré si zrejme sám určil, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 75 eur a posledná bola vo výške 201,89 Eur (viac ako 3x vyššia ako predošlé), ktoré sú v protiklade s tým, čo sám právny predchodca žalobcu tvrdí v predpokladoch na výpočet RPMN (počet splátok 12 a výška každej mesačnej splátky je rovnaká). Nie je tak zrejmé, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určeniu výšky RPMN, keďže ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si sám určil výšku splátky ako aj počet splátok, prvá až predposledná splátka bola dokonca v inej výške ako posledná. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom chcel „napasovať“ RPMN. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovaným riadne zmluvu, z ktorej bude zrejmé, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), pri zadaní korektných a konkrétnych údajov. RPMN je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmy úverový rámec a fixná mesačná splátka. Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilé ovplyvniť

jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy.

32. Spôsob výpočtu RPMN považuje súd za nedostatočný a pre priemerne zmýšľajúceho spotrebiteľa za nezrozumiteľný. Žalobca v danom prípade mohol mať pochybnosti o RPMN. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

33. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“.

34. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

35. Súd zároveň s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka skúmal ex offo, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané a má za to, že nie je.

36. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný celkovo čerpal sumu 2.278,68 Eur a zvyšok sú úroky a poplatky. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 1.860 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný reálne vyčerpal sumu 2.278,68 Eur a uhradil len sumu 1.860 Eur, žaloba je dôvodná len čo do výšky rozdielu poskytnutej sumy a splatenej sumy, teda 418,68 Eur (2.278,68 - 1860). V prevyšujúcom rozsahu (keďže zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

37. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 OZ).

38. Podľa ust. § 3 Nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením a to vo výške 5% ročne zo sumy 418,68 Eur od 21.03.2021 do zaplattenia.

40. Pre úplnosť súd uvádza, že praktiky banky, keď žalovaný bol dlžníkom od r. 2014, kedy bol jeho výpis z pôžičkovej karty v mínusovom stave, banka takýto stav tolerovala viac rokov (až do 28.02.2021) účtovala rôzne úroky, štandardné sankčné poplatky za správu kartového účtu a pod., takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa týchto ustanovení:

Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobca v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 3.199,93 Eur a bol úspešný do sumy 418,68 Eur. V časti o zaplatenie sumy 272,36 Eur zobral žalobca žalobu späť, čo je potrebné považovať na neúspech žalobcu. V časti prevyšujúcej sumu 418,68 Eur súd žalobu zamietol. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní bol úspešnejší žalovaný, ktorý si trovy konania neuplatnil, ani zo spisu mu trovy konania nevyplývali, preto súd z dôvodu hospodárnosti konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.